

CAROLO LUCARINI QUINQUAGENARIO

sunt qui, Carole, poculis abunde
natalem genium tibi foventes
dicant ex animo fideque certa
tantum te sibi, nostra lux, amari,
quantum se studium tuum vereri –
quidni? prodigium es, nec, hercle, plura
ipsam basia Lesbiam Catullo
quisquam crediderit dedisse posse,
quam, doctissime, fama te vagatur
emendasse locos tot atque tantis
inspectis vigili labore libris,
Flacco ut surripiam locutionem,
sermones utriusque docte linguae –
sed fas esse negent honore tali
πεντηκονταετην frui: moretur
annorum spatium decem, priusquam
chartas accipiat sibi dicatas.
cur non arbitrium sequamur horum,
paucis, hanc veniam peto, docebo,
ne quid forte tibi ruboris addat
haec nos ante diem tulisse dona.
numquid par Agamemnoni dolosa
gressum ferre per ostra non timenti
iras tu, bone, concites deorum
propter munera nostra permodesta,
nec multorum hominum, nec ore magno?
immo caelicolis, amice, gratus
fastidire soles tumorem inanem
regalique superbia carere,
etsi nomine regio vocaris.
sed iam pagina deficit. quid ultra?
laudari patiare te bique
nostrarumque velis benignus esse
lector, Carole, lucubrationum.

D. K.